

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

67. Nimmia votum plurium precum perquam languidè peragit, quod idcirco rectè mutat Sacerdos in aliud leuius quidem, sed quod maiore promptitudine & pietate peragi ab ipsa possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

quantitate. & l. vnica. C. de argenti pretio, quod thesauris infertur, inquit Imperator, in publicis collationibus, liceat pro 20. libris aereis vnum auri solidum, & pro singulis argenti libris quinos aereos inferre.

Ad 1. & 2. argumentum in contrarium dicimus, in proposito non solui aliud pro alio, nec in diuersa bonitate & specie, cum in pecunia non materia illa externa, aurum scilicet & argentum, sed valor spectetur, indeq; eius substantia, qualitas, & bonitas aestimetur, ac sub ratione quantitatis ac valoris eadem pecunia in mutuum deducatur. Ad 3. negamus consequentiam; nam cum frumentum datur pro vino, res alterius generis dari censetur: non verò cum pro Ducatis dantur Sestertij, quippe tunc idem profus, quod datum est, redditur, nimirum valor seu aestimatio; siquidem nummi autem non differunt genere ab argenteis alijsue, si illorum substantia non ex materia externa, sed ex quantitate, valore, & potestate aestimetur.

LXVII. *Nimmia mulier maritata vouit in necessitate quadam quotidie in honorem B. V. MARIÆ recitare officium maius, & 150. Ave Maria, ac 15. Pater noster, si eius ope ex necessitate illa eriperetur. Sensit auxilium, ideòque votum suum confirmauit. Sed nunc non nisi valde languide & distractè debitum persoluit, & factæ promissionis omnino pertæsa rogat Confessarium, quem nouit habere*

habere potestatem vota commutandi, ut votum illud in aliud commutet. Annuir iste, & loco omnium, quæ vouit, quotidie ipsam audire Sacrum, recitare vnum Rosarium, & singulis mensibus sacram Communionem sumere iubet, quæ omnia Nimia ante votum editum sponte suâ facere solebat. *Queritur.* Vtrum Confessarius rectè commutationem istam fecerit?

Videtur malè illam fecisse. Tum quia nulla iusta adest causa huius commutationis faciendæ, quam tamen requiri, quando non fit in rem manifestè meliorem docent Laym. l. 4. Tr. 4. c. 8. n. 22. & communiter alij. Tum quia eadè commutatio non est in rem æqualem, ut patet, sine qua & euidencia huius æqualitatis non fieri commutationem, communiter docent DD. Tum quia si etiam commutatio esset in rem euidenter æqualem, non tamen posset fieri à simplici Sacerdote, ut docent Suarez Tom. 2. de Relig. l. 6. de voto. c. 19. n. 6. Sanchez, Layman, alij. Sed necessariò prouenire debet à iurisdictione in foro externo, cùm sit diminuta quædam dispensatio, & debiti remissio nomine Dei facta.

Resp. Confessarium rectè commutationem illam fecisse in votis Nimia. Ita Lessius L. 2. de Iust. c. 40. dubit. 16. n. 105. Sà, Henriquez, & alij. Probat. Confessarius etiam simplex potest cuilibet votum mutare in rem euidenter meliorem, aut etiam æqualem. At-

N

qui

quæ res, in quâ facta est commutatio, est euidenter melior, aut saltem æqualis priori. Ergo in hanc potuit Confessarius votum Nimmia mutare. Ma. de re euidenter meliore est certa apud omnes, cùm in omni voto intelligatur hæc conditio inclusa: *voue hoc, nisi voluero promissionem hanc commutare in aliam DEO gratiorem.* Eandem Ma. de re euidenter æquali tenent citati Authores, cuius ratio est, quia Deus & Sancti non tantùm acceptant, gratumque habent, quod est melius, sed etiam quod est euidenter æquale. Ergo vtrumque ex illis duobus etiam post votum eligi potest, cùm ex neutro maior Dei utilitas accidat, vti subinde fit apud homines. Nunc etiam probatur Min. ex eo, quod melioritas vel æqualitas materiæ commutandæ non debeat spectari physicè, sed moraliter, vt ex communi docet Palao *Tr. 15. de votis. D. 2 p. 16. num. 4.* Vnde etiam Barthol. Berteau in *Directore Confess. de 2. præcept. Decal. pun. 4.* ait, non requiri exactam aliquam determinationem pro materia commutationis; licet enim illa sit minor, quàm fuerit prior materia, si tamen sit gratior Deo, quia scilicet promptiùs & deuotiùs perficitur, pluris etiam æstimanda est. Sed res, in quam Confessarius votum commutauit, promptiùs à Nimmia suscipitur, deuotiùs persoluitur, constantiùs peragitur, ideoque DEO gratior accidit. Ergo non tantùm est

est evidenter æqualis priori, sed etiam meliore

Ad 1. In contrarium dicimus, non requiri causam pro commutatione in rem evidenter meliorem, vt docent communiter DD. imò etiam in evidenter æqualem, vt docet Villatobus apud Dian. P. 3. Tr. 5. Resol. 25. Sed esto requiratur, ea hñc non deest, nempe ardens petitio Nimmiæ, maius solatium, promptior & deuotior executio, quam sufficere, admittit ipse Lay: loc. cit. num. 23. *Ad 2.* patet ex dictis. *Ad 3.* Negamus, eam commutationem, quæ non est in rem minorem, sed evidenter meliorem, aut saltem æqualem, non posse fieri à simplici Sacerdote, cùm ad hoc non requiratur singularis potestas, hocipsò, quod non sit ablatio aut diminutio, sed tantum translatio voti.

LXVIII. Ordonius vir Catholicus & illustris in bello nupero Sueco - germanico sæpè audiuit Hattonem Colonellum Suecicum mentionem facere de munitione quadam Catholicorum Regi suo per proditionem breui aquirenda. Quod malum, vt certò sciret, & pro posse suo impediret Ordonius, familiarior se exhibuit Hattoni, & in ades suas invitatum frequenti haustu ita vrsit, vt tandem ebrius secretum illud futura proditionis evomeret. *Quæritur.* Licitè id fecerit Ordonius?

Videtur licitè fecisse. Ita P. Lessius lib. 4. de virt. card. c. 3. dub. 4. n. 33. Mouetur. Quia licitum est ex communi fere DD. inducere